

(بۆنى تاريكى) نۆ كورته چيرۆك له خو
 ده گريته، كه دوا چيرۆكيان چيرۆكى (تهرم) ه.
 ههروهك ئهوهى كه مردن دوا په ردهى شاتوى
 ژيانه، فههاد شاكهلى، به زمانىكى هونه ريبى بالا،
 له پيشهكى كۆمه له چيرۆكى (بۆنى تاريكى) دا
 ئاماژه به وه دهكات كه (من چيرۆكنووس نيم، به
 ته مابيش نيم، تازه، بيمه چيرۆكنووس). ده ريبينى
 ئهوهى كه ئه ده ب به شيوه يهكى گشتى (برپه رى
 پشتى ئه ده ب زمانه) (١) و چيرۆك به تايبه تى
 (گومانى تيدا نيبه كه برپه رى پشتى چيرۆك،
 زمانه) (٢) له (زمان) پيك ديت، ئه م چيرۆكه
 ده كه ن به چيرۆكىكى بالا.

ليره دا نووسه ر باس له وه دهكات، كه وهك شاعير
 له ماوهى بيست و پينج سالدا، پينج كۆمه له
 شيعرى بالو كردووه ته وه. ده لئيت (هه ندى جار
 شيعر نايى به هانامه وه، يان شيعر ده رۆستى
 ئه و بيرانه م نايه ت. ئه م چيرۆكانه به ره مه مى ئه و
 پووبه پووبوونه وانه ن)، ئه مه ريك به پيچه وانه ي
 نووسه ريكى وهك (مه ريوان وريا قانع) ه، كه له
 سه ره تاي ديوانى (دلشكان) (٣) ده نووسيت (من
 له ميژه شيعر ده نووسم. له ميژه ده زانم هه نديك
 ئاراسته و دۆخ و ساته وه ختى تايبه تى ژيان هه ن،
 ته نيا شيعر ده توانيت شتيكى ماناداريان له سه ر
 بلت، ته نيا شيعر له تواناييدايه ده ستيان بگريت
 و بيانخاته سه ر پووبه رى لاپه ره سپيه كان).
 دوو نووسه رى خاوه ن هزرى تايبه ت به خو يان،

ململاني نيه نه وه كان له چيرۆكى (تهرم) دا

دلير كه ريم
 (كه رميان - پزگارى)

فەرھاد شاكەلى

یەكیكیان شاعیریکی ناوداری (قوتابخانەى كفرى)،
كە نىگەرانە لەوێ شىعر بە ھاناىەو ھاىەت و
پەنا دەباتە بەر مائە فراوانەكەى چىرۆك بۆ
دەبرپىنى ئەو بىرانەى لە دەفرى شىعدا بە
ئاسانى بۆى نایەنە دەست. ئەوى تىشيان لە
(قوتابخانەى پەھەندىيەكان) وەك ئەكادىمىيەك،
سالانىكە لىكۆلینەو دەكات و دەنووسىت، كەچى
دوچار شىعر ھەندىك لە (نەگوتراوەكانى) بۆ
مانادار دەكات.

نووسەر لە پىشەكیدا كورتەيەك لەسەر
چىرۆكەكانى دەنووسىت و ئەم چىرۆكەيان (چىرۆكى
تەرم) بە (پرسىار و گومانى تاكىكى ئەم
سەردەمەيە لە مەودايەكى مۆزىوى - سىياسىدا،
بەلام پەنگووپوى كوردانەيشى بە ئاشكرا پىو
دیارە. نووسەر لەم چىرۆكەدا، باس لە گەشتى
كۆرپىك دەكات كە لەگەڵ باوكیدا كردوويە، (باوك)
وەك سىمبۆلىك دەشێ مەبەستى نووسەر ھىزىكى
سىاسى، قۆناغىكى مۆزىوى، ئایدىايەك بىت كە
سالانىك ھاوسەفرى نووسەر بوو.

سىمبۆل «شتىكە كە نىشاندەرى شتىكى تر
بىت» (٤). لە سەرھەتاي چىرۆكەكەو مەلانىيى
كۆرپ و باوك لەسەر كاتى گەشتەكە دەردەكەوئىت.
كۆرپ بەيانى بە كاتى گونجاو دەزانىت، باوك
ئىوارە ھەلدەبژىرىت. دەكرى لىرەو دەلاقەيەك
بەكەينەو كە مەلانىيى مۆزىوى باوك و نەوھەكان
بىنن. ئەوئىش لەسەر كات، لىرەدا ئەزموون
بەسەر ھىزدا سەر دەكەوئىت، چونكە كۆرپەكە بە
پىچەوانەى باوكىيەو، ھەز دەكات بەيانى زوو لە
مائل دەرچن، بەلام باوكەكە ھەز دەكات ئىوارە
بەوئى پى، كەچى دوچار كۆرپ بۆى دەردەكەوئىت
ھەلە بوو لە دىارى كردنى كاتەكەدا و ئەوئى
باوكى بپىارى لەسەر داوھ گونجاوترىن بوو
(جا بە راستى باشىشى بۆ چووبوو، چونكە

ئەگەر وامان نەكردايە، ئەگەر وەك من بىرم لى
كردبوو، وامان بكردايە، دەفەوتايىن.
گەشتەكەيان نۆ پۆزى خاياندوو، لەو نۆ
پۆزەدا، پىنج پۆزى ھاوسەفرىن و پىگە دەبەرن،
كە باوكى دەمرىت كۆرپەكە بە تەنیا دەمىنئىتەو
و چوار پۆزى تر ھەولئى گەيشتن بە دەروازەيەكى
پزگار بوون دەدات. مانەو لەو ھالەتى دلئەنگى
و ترسەدا، بە دىار تەرمىكەو، ئەوجا ئەو
تەرمەش ھى باوك بىت، ھىز و ئىرادەيەكى
ئەوتۆى دەوئىت لە سەرووى توانايىەو بىت.
دەكرى بۆ مردنى ئاسايى ھەموو باوكىك لەو
ئاستەنگ و كىشانە بىنە پى نەوھەكان، لە دواى
مردنى باوكىيەو. نووسەر لەو خۆدواندانەى
كۆرپەى باوك مردوودا پىمان دەلئىت كە
كۆرپەكان لە دواى مردنى باوكىانەو دەبىت چۆن
دريژە بەو پىگايە بەدەن كە باوكى لە كاتى
خۆیدا دريژەى پى داوھ، بۆيە لە برى گەپانەو
بۆ مائل و خالى دەستپىكى گەشتەكەيان، بە
ھەمان ئاراستەى گەشتەكەى باوكى (كە ھەر
خۆى پلان دارپىژەرى بوو) تەرمەكەى باوكى

ده گوازیتته وه .

له وشه وهی که باوکی ده مریت، کۆتا گفتوگۆی نیتوان باوک و کوپ بهم شیوهیه ده بییت، جاریکیان بانگی کردم، به ناو بانگی کردم:

- به لئ، بابه گیان .

- چی ئەکە...؟!

له وه زیاتر باوکی نایه ته گۆ، نهک هه ر نایه ته گۆ و گفتوگۆکه یان ته واو ناکه ن، به لکوو وه لامی کوپه که ش وه رناگریته وه، ده مریت. له دلی کوپه دا ئە وه ده بیته گری، که ناخۆ باوکی له و پرسیاره ی چی ئەکە؟ مه بهستی چی بووه؟ نایا مه بهستی ئە وه بووه له کاتی پرسیارکردنه که دا چی ده کات؟ یان مه بهستی ئە وه بووه له وه به دوا، بۆ داهاتوو، بۆ پاشه پۆژ، چی ده کات و به ته مایه چی بکات!! ئەم گری و پرسیاره فه لسه فیه وه ک قسه کانی پیشووی باوکی نییه دواي ماوه یه ک لیکی بداته وه و له راستی تیگه یشتنه که ی دانیای بکاته وه . مرۆف تا باوکی له زیاندايه (باوکیکی سیمبۆلی) ئە وه وه ک پینیشاندەر و گه وره ی مال و خیزان ده مینیتته وه، ئە وه ناراسته کانی ژیان دیاری ده کات، که باوک ده مریت، له گه ل خۆیدا و جگه له جهسته ی وه ک ته نیکی ئورگانی، پینیشاندەر و ناراسته کاری ژیانیش ده مریت، به تایبته بۆ کوپکی گوپراه لئی باوکی، که پیشتر به پیچه وانه ی قسه کانی ئە وه وه ههنگاوی نه ناوه، بۆیه لیتره وه کوپه به خۆی و تهرمه که ی باوکییه وه ده که ویتته ری، خۆی هه م پینیشاندەر و هه م جیه جیکاریش ده بییت، که سی له گه ل نییه، جگه له تهرمه که ی باوکی. له ده شتیکی چۆل و کرکای کرک باوه ش له تهرمه که ده دات و به مه بهستی گه یشتنی به جیگه یه ک، به رده وام ری ده کات.

نوسه ر وه ک کافکا دژی باوک ناوه ستیتته وه، به پیچه وانه وه له ریگه ی ئەم چیرۆکه وه، به ناراسته ی پزیشننه که ی باوکییه وه ده پوات، ده کری ئە وه ژینگه ی نوسه ری تیدا په روه رده بووه، هه مان ئە وه ناراسته یه بییت که له بنه ماله ی خۆیدا په نگدانه وه ی بووه . (خوینده وار، شاعیر، شیخ)، به لام ئە مه یان تا سه ر ناپوات، ورده ورده بۆگه نبوونی (تهرم) که کوپه ی دلسۆزی باوکیشی بیزار ده کات و ناتوانیت له کاتی پشوودانه کانیشدا، له ته نیشتییه وه بوه ستیت، یان بخه ویت .

هه لگرتنی تهرمه که، له قوناغی دووه مه ده بیته له کۆلنان، دواي دوو پۆژ، هیژ له بهر کوپه ده بریت و بیر له وه ده کاته وه بۆ پۆژی سییه م داره مه یتنی دروست بکات و تهرمه که ی بگه یه نیتته جیگه یه ک، له داهاتوودا هه ست به شه رمه زاری نه کات، نه ک جیی به یلیت. هه ر واش ده کات، دوو لکه داری ته ریب به یه ک داده نییت و به شیوه ی په یژه به شوولی ته ر ده یبه ستیت و تهرمه که ی له سه ر داده نییت و پای ده کیشیت. ئە وه ش ماوه ی دوو سه عاتیکی به که لکی دیت و ماندووی ده کات، دواتر ده سماله که ی دهرده ینییت و ده یبه ستیت به هه ر دوو سه ری داره مه یته که وه و له ملی ده کات، تاویکیش به و شیوه یه ری ده کات. کاتی پشوودان له خۆی ده پرسیت: نایا باوکی له داره مه یته که بکاته وه، یان هه ر به داره مه یته که وه بییت؟ خۆ باوکی زیندوو نییه تا پشوو بدات، باشتره هه روا بییت و بۆ پۆژی دواتر ناماده یه و پیویست به بهستن و توندکردنه وه ناکات! دیسانه وه ده چیت له دووری تهرمه که وه ده خه ویت. ئەم دوورییه له تهرمه که وه، دوورییه له وشته ی که سیمبۆله که ی لیتره دا باوکه . دواي ئە وه ی

که له م قۇناغه تازە يەدا جگە له بارگرانی،
هیچ سوودیکی بۆی نییە و تەنیا رەنگە لە بەر
لۆمە ی خەلکی و پەخنە ی پەخنە گرانه وە پێوە ی
سەرقال بێت .

بۆ پۆزی چوارەم کاتیکی دە یە و ییت بچیت
تەرمە که هە لگرت و بکە و یته پێ، دوو سێ
هەنگاویکی دە مینئ بگاتە تەرمە که، له بۆنی
تەرمە که بێزار دە بێت، تەنانەت ناتوانیت لێی
بچیتە پێشە وە . دە زانییت که هە رکە س مرد،
دە بێت بخریتە ژێر خاکە وە، بە لام ئەم لە وە دا
نایە و ییت ئەم تەرمە بۆگە نبوو ی باوکی بخاتە
ژێر خاکە وە، که تەنیا یە و له دەشتیکی
چۆلدا یە، تا نە یگە یە نیتە مە نزلێک، دە بێت
هەر بەردە وام بێت له کیشکردنی تەرمە که،
بۆ یە پشتو یینە که ی خۆی له پشتی دە کاتە وە
و سەریکی دە بە ستیت بە دارە تەرمە که وە و له
دوو ریشە وە ئە و سەری پادە کیشیت، ئە گە رچی
پێنج شەش هەنگاویک لێ یە وە دوو رە، بە لام
بۆنە که هەر دیت، تەرمە که ش له پیشتر
قورستر دە رده که و ییت، بە هۆی ئە وە ی هە مووی
بە زە ویدا دە خشا، دو یینئ تەنیا سەریکی بە
زە ویدا دە خشا و سە رە که ی تری بە سنگ و
بە رۆکی کورە که وە بوو، تەنانەت دەنگە که شی
گۆرپا وە، (دو یینئ که پادە کیشا خەری دە هات،
دەنگە که ی ئە مەرۆ جۆرئ تە پە تە پ بوو). و رده
ورده پای دە کیشیت تا کاتیکی تە ماشا دە کات
یە کیک له گورزە شوولە کان، که هە ردوو
دارە که یان پیکە وە گرێ دا بوو، خوارترینیان،
ئە وە ی لای پێی باوکی پچرا وە، ئە مە ش وای
کردوو تاکیک پێ لا وە که ی نە ما بێت . جاری دوو م
دە بینیت تاکی دوو مە ی ش که و توو، خۆی ئە مە
بە سووکایە تی بە باوکی دە زانییت، بە لام هیچ
چارێکی تریشی نییە . تا زیاتر نزیک دە بنە وە

له خۆرئاوا، شوول و قامیشە کان هە موو
دە پچرپین و تەرمە که دە که و یته سە ر زە و ییە که .
(مەرۆف بۆ ئە وە نە خولقا وە تا ببە زیت) (۵)،
پیرە مێردە که ی لای هە مینگوای، خۆی بە دە ستە وە
نادات و له مملانی بە رده وام دە بێت، لێ رە دا
پالە وانە که گەنجە و بۆ گە یاندنی تەرمە که ی
باوکی بە شو یینئ ئارام مملانی دە کات، دە شی
هە و لدا ن بێت بۆ پاراستنی پێگە و ناو بانگی باوکی،
نە ک بە جی پێشتنی تەرمە که ی . دوو رکه و تە وە
له تەرمی بۆگە نبوو ی باوکی، له پێنج شەش
هەنگاویکە وە، زیاد دە کات بۆ بیست هەنگاویک،
دواتر بۆ چل هەنگاویک، که هە موو ئە مانە
دوو رکه و تە وە ی جە ستە یی و کۆ مە لایە تی یانە ی
مندال و کە سوکارن له دوا ی کۆچی مردوو هە کان،
که دە رده سە ر ییە کانئ ئیان له گە ل خۆیدا مەرگی
ئازیزانت له بیر دە باتە وە . چارە ش نییە، هە موو
پێگاکانی دە ربا زبوون، داخراون، خۆ ناشکرئ له
تەرمە که نزیک بێتە وە و بە پشتو یینە که ی پای
کیشیت و لاشە ی بۆگە نبوو ی باوکی بە زە ویدا
پاکیشیت، ناشتوانیت له و چۆ لە وانی و دە شتاییە دا
بە جی ی بھێ لایت، خۆ ناشکرئ تا دنیا دنیا یە
بە دیار ئە م تەرمە وە دا بنیشیت، دە بئ چی
بکات؟ دە شپرسیت ئە وە ی له ویدا که و توو هە باوکم
نییە، تەرمی باوکمە . تەرمیکی بۆن کردوو .
ناکرئ بلیم ئە وە باوکمە . باوکم پیاویکی رێک
و زیندوو بوو، ئە مە ی ئیستا تەرمە، تەرمیکی
بۆن کردوو . تازە ئیتر ناچارم، دە بێت برۆم
هەر نە بێت هە والی مەرگی بگە یە نم . که بیر له
هە ردوو سەری ئە م رێگایە دە که مە وە، دە بینم
هیچ کە سێک، له هیچ لایە ک، ئاگای له ئیمە،
له باوکم و له من نییە . تازە ئە و سەرمان بە جئ
هیشتوو، بە لام نە گە یشتوو یینە تە ئە م سە ریش،
یە ک رێگە م بۆ ما وە تە وە، دە بئ برۆم . دە پرسیت

ئىستا جياوازی من و باوكم چييه؟ ليره دا ريك
وهك پالوانه كهي هه مينگوای، ململانی دهكات،
بو ئوهی هه والی مانى خوئی و نه مانى باوكى،
مانايه كى هه بیئت.

نوسه روهك شاعیر و پیشمه رگه یه كى شوپش،
نسكزی ۱۹۷۵ی بینیه، وهك زوریک له
شایه تحاله كانیس باسیان کردوه، نسكزی شوپشی
ئیلوول له كۆی ئه و نه هه مته تیانه ی به سه رگه لی
كورددا هاتوون، سه ختتر و ناخوشتتر بووه. له
هه مان قوناغ، وهك ئه ندامیكى كارای گروپی
كفریش، شیعی كوردییان نوئی کردوه ته وه،
نوسینی «تهرم» به سالانیكى زور دواى ئه و
ریكه وته دورمان ده خاته وه له وهی بیرمان بو
نسكۆ بیئت. ده شی نوسه ر وهك شایه تحالیكى
پووداوه كانی كۆتایی سه ده ی پابوردوو، (چیرۆكه كه
له ته مووزی ۱۹۹۶ تا ۱۹۹۷/۱/۶ نوسراوه) باس
له شه پى براكان بكات، ئه و شه په ی له سالی
۱۹۹۴ و ته نیا شه ش سال دواى تاوانی ئه نفال و
كیمیابارانى هه له بجه، هه لگیرسا. شه پى خویناوى
براكان، كه جادووی شوپش (باوك) پووچه ل
بووه وه و له برى ته واوكردى (گه شتیك بو
ئازادی و سه ربه خوئی)، جه نگیان هه لگیرساند
و (بوگه ن بوون). له هه ر هه شت چیرۆكه كهی
تردا، جگه له سالی نوسینی چیرۆكه كه، ئه و
شوینه ش ده ستنیشان كراوه كه چیرۆكه كهی لئ
نوسراوه، جگه له م چیرۆكه كه ته نیا نامازه
به ماوه ی نوسینه كهی دراوه و ناوی شوینه كهی
تیدا نییه، ئه مه ش ريك ئه وه یه لیره وه كوره كه،
تهرمی باوكی به جئ ده هیلیت و ده بیئت بگاته
شوینیک تا هه والی مردنی باوكی به خه لك
پابگه یه نیئت. په نگه تاراوگه ئه و شوینه بیئت
نوسه ر ویستبیتی له وئ هه وال به هه مووان بدات
كه باوكی مردوه و فریای بكه ون!

سه رچاوه كان:

- (۱) بئ كتیب هه لئاكه م، چه ند تیروانییكى
ئه ده بی، شیرزاد هه سه ن، چاپی یه كه م، سالی
۲۰۰۰.
- (۲) گۆفاری پامان، (ژماره ۱۷۲)، زمانى
شیعی په شیو، شاخه وان فه رهاد مه مه د.
- (۳) كتیبی دلشكان، شیعر، مه ریوان وریا
قانع، چاپی یه كه م، ۲۰۰۵.
- (۴) گۆفاری سیف (ژماره ۱)، ماهیه تی
زمانى سیمبۆلیك، ئه ریک فرۆم، وه رگێرانی له
فارسییه وه: شه یدا سه لآح.
- (۵) پۆمانی (پیره میرد و زه ریای) ئیرنست
هه منگوای، وه رگێرانی: عیسا عوسمان، سالی
چاپ ۲۰۱۹.